

РЕШЕНИЕ

№ 7677

гр. София, 09.12.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 27.11.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **9104** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба от М. М. А. с адрес: [населено място], жк Д., [жилищен адрес] против Заповед № ИЗ-1154 от 30.06.2015 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” - район „С.“, [населено място], потвърдена с Решение № РД 01 - 392/01.09.2015 г. на директора на РД „Социално подпомагане” С. - град.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Твърди се, че жалбоподателката е леля на детето и негов попечител. Същото е с трайни увреждания, поради което лицето, при което е настанено то има право семейни помощи, съгласно чл. 8д от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/. Инвокирани са доводи, че за времето, през което детето също е било настанено в семейството по административен ред, също се полагат помощите по чл. 8д от ЗСПД и това е разписано достатъчно ясно в самата разпоредба.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващата се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” – район С., чрез юрисконсулт Л. намира жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че М. М. А. е подала молба-декларация с вх. № ИЗ-1154

от 05.12.2014 г., с която е поискала отпускане на месечна добавка по чл. 8д от ЗСПД. Към молбата е приложено ЕР на ТЕЛК № 3201 от 14.10.2014 г., видно от което на детето А. Р. Ф. е определено 64 % степен на увреждане без чужда помощ.

От заповед № ЗД-РД 15/40 от 03.12.2014 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” - район „С.“ се установява, че от 2008 г. М. М. А. полага грижи за племенника си А. Ф.. Същата е попечител на детето и всяка година получава удостоверение от органа по настойничеството – СО, район Изгрев. Майката на А. Ф. е починала, а бащата е лишен от родителски права. Във връзка с направените констатации и на основание чл. 27, ал. 1, във връзка с чл. 25, ал. 1, т. 1 от Закона за закрила на детето, А. Ф. е настанен в семейството на лелята по майчина линия - М. М. А., до навършване на пълнолетие на детето, а ако учи до завършване на средно образование.

С решение от 18.05.2015 г. СРС, 89 състав, влязло в сила на 26.05.2015 г. А. Ф. е настанен в семейството на леля му М. М. А. до навършване на пълнолетие на детето, а ако учи до завършване на средно образование.

Във връзка с така установените факти Директорът на Дирекция „Социално подпомагане” - район „С.“, [населено място] е приел, че М. М. А. има право на месечна добавка по чл. 8д от ЗСПД от датата на влизане на гореописаното съдебно решение в сила, поради което, с оспорената заповед е отказал отпускане на такава добавка за С. не е имала право на месечна добавка за социална интеграция за времето от 01.12.2014 г. до 31.05.2015 г.

При оспорването по административен ред по-горестоящият административен орган – Директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане” – С.-град, е отхвърлил жалбата.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Решението на Директора на Регионална Дирекция Социално Подпомагане С.-град е съобщено на М. М. А., чрез изпращането му по пощата, като видно от приложеното към преписката известие за доставяне, е получено лично от нея на 04.09.2015 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 17.09.2015 г. /вх. № 94ММ/96/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да постанови оспорения отказ компетентният административен орган е приел, че М. М. А. няма право на месечна добавка по чл. 8д от ЗСПД за периода, през който детето не е било настанено в семейството й на основание чл. 27 от Закона за закрила на детето със съответното съдебно решение.

По силата на чл. 8д, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗСПД, право на месечна добавка за деца с трайни увреждания до 18-годишна възраст и до завършване на средното образование, но не по-късно от 20-годишна възраст, имат 1. родители (осиновители), когато отглеждат деца с трайни увреждания и 2. семейства на роднини или близки и приемни семейства, при които са настанени деца с трайни увреждания по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето. В разглеждания казус не се спори, че А. Ф. е дете с

трайни увреждания и е настанено в семейството на М. А..

Съгласно чл. 26, ал. 1 от Закона за закрила на детето, настаняването на дете в семейство на роднини или близки, както и настаняването на дете за отглеждане в приемно семейство, социална услуга - резидентен тип или специализирана институция се извършва от съда. До произнасяне на съда дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето извършва временно настаняване по административен ред.

Цитираната по-горе разпоредба на чл. 8д, ал. 1, т. 2 от ЗСПД дефинитивно определя, че право на месечна добавка имат семейства, при които са настанени деца с трайни увреждания по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето. Законодателят не е направил никаква разлика между настаняването по административен или съдебен ред, както и не е поставил никакви условия за отпускането на такава добавка, в тази връзка.

Преценявайки събраните доказателство, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед на директора на Дирекция „Социално подпомагане” - район „С.“ е типичен пример за превратно упражняване на власт, т.е. същата не е издадена в съответствие на целта на ЗСПД, посочена в чл. 1, ал. 2 от закона, а именно, че държавата защитава и гарантира основните права на детето във всички сфери на обществения живот за всички групи деца съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословно и психическо състояние, като осигурява на всички подходяща икономическа, социална и културна среда, образование, свобода на възгледите и сигурност. Претенцията на жалбоподателката е основателна, защото се базира на гарантирани и защитени от Конституцията и законите в Република Б.. Съдът намира, че действията на М. А., насочени към отглеждане на едно дете с увреждания, което е реално без родители, следва да бъдат изцяло подкрепени и е необходимо, да й се осигури гарантираната от закона подкрепа от държавата. В нормална семейна среда, осигурена от семейството на жалбоподателката, А. Ф. безспорно ще получи в пъти повече грижи и спокойствие, в сравнение със съответното социално заведение, в което той щеше да бъде настанен, при липса на желание за отглеждане от страна на леля му.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед и потвърждаващото я решение са издадени от компетентен орган, в предвидената от закона форма, но при несъответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъдат отменени. Преписката е необходимо да се върне на директора на Дирекция „Социално подпомагане” - район „С.“, за издаване на нова заповед, с която на М. А. да се отпусне месечна добавка по чл. 8д от ЗСПД, във връзка с настаняването в семейството ѝ на А. Ф. за периода 01.12.2014 г. до 31.05.2015 г.

По отношение на разноските, предвид на факта, че оспорващата не е направила разноски, на същата не следва да се присъждат такива.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. М. А. с адрес: [населено място], жк Д., [жилищен адрес] против Заповед № ИЗ-1154 от 30.06.2015 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” - район „С.“, [населено място], потвърдена с Решение № РД 01 -

392/01.09.2015 г. на директора на РД „Социално подпомагане” С. - град.

ВРЪЩА ДЕЛОТО КАТО ПРЕПИСКА НА директора на Дирекция „Социално подпомагане” - район „С.“, за издаване на нова заповед, в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..